

Estudi sobre l'impacte de la crisi durant la pandèmia en les dones

La càrrega de treball de cures derivada dels períodes de confinament i de quarantena limiten la disponibilitat de les dones per treballar.

La precarització ha estat generalitzada de les condicions de treball. Els treball essencials han patit una major pressió i desprotecció.

Fundació Surt ha presentat l'estudi sobre l'impacte que ha tingut la COVID des d'una perspectiva integral i de gènere. Les conclusions de l'estudi ja apunten que hi ha la necessitat de seguir analitzant l'impacte a llarg termini de la crisi econòmica i social des de la perspectiva de gènere. En el marc de l'acte de presentació van participar Sira Vilardell, directora general de l'entitat, Laura Sales, cap de l'àrea de recerca i Alba Elvira, coordinadora de l'estudi.

Sira Vilardell va destacar que *«un dels nostres reptes és visibilitzar i reconèixer les desigualtats per poder transformar-les. En el marc d'aquesta estratègia i en aquest context condicionat per la pandèmia s'han accentuat les desigualtats de gènere i pretenem, amb aquest estudi, visibilitzar-ho i donar-ho a conèixer»*

En el mateix sentit, la responsable de l'àrea de recerca de Surt, **Laura Sales**, destacava *«La nostra tasca és investigar la realitat social que ens envolta des d'una mirada feminista que ens permeti visibilitzar certes realitats, que sovint queden invisibilitzades, amb l'objectiu de poder millorar la intervenció social que fem des del tercer sector i des de les administracions públiques, contribuir a la reflexió i a la innovació metodològica, i a la incidència social i política feminista»*.

Ja fa deu anys, en el context de la crisi econòmica i social iniciada el 2008 a Estats Units, des de l'àmbit de recerca vam publicar l'estudi **Dones en crisi**. En ambdós estudis, la nostra intenció és esdevenir un observatori que reculli la informació que sovint és invisibilitzada a les estadístiques, contrastar les dades macro d'atur amb el nivell micro de les experiències quotidianes de les dones i de les professionals de la intervenció que les acompanyen en els processos d'empoderament, i poder aplicar una mirada analítica i crítica feminista transformadora.

La pandèmia té una dimensió global, però aterra a les diferents realitats territorials de forma concreta, en gran part perquè els contextos econòmics, socials i polítics de partida

són heterogenis i les mesures que s'han pres als diferents països han estat, fins i tot, divergents. La crisi de la Covid-19 no es pot entendre simplement com una crisi sanitària, sinó que emergeix en una crisi econòmica, social, de cura i ecològica. L'estudi presentat fa una mirada interdisciplinària i de gènere per, des d'aquesta anàlisi poder generar propostes que posin les dones al centre per superar aquesta crisi derivada de la primera pandèmia del segle, una crisi que tot i que ha fet trontollar el món, no ha mogut les bases del sistema patriarcal i capitalista.

Alba Elvira, investigadora principal de l'estudi, ha exposat que *«En el context de la pandèmia s'ha evidenciat més que mai la feminització dels treballs considerats essencials i el seu caràcter imprescindible. El període de confinament va obligar a haver d'identificar aquelles feines que no podien aturar-se perquè eren necessàries per a sostenir la vida quotidiana i que, com s'assenyalava abans, estan feminitzades. Són les dones qui han estat a l'avantguarda de l'emergència sanitària, donant resposta a les necessitats més bàsiques de la població. Malgrat formar part dels treballs essencials, un dels col·lectius més invisibilitzats i afectats per aquesta crisi sense precedents han estat les treballadores de la llar i la cura»*.

L'estudi destaca que les experiències de les dones evidencien la seva posició de vulnerabilitat estructural a causa del masclisme, el classisme i el racisme predominant a la societat. S'ha accentuat el que ja hi havia abans de la pandèmia.

En resum, les **conclusions** de l'estudi serien:

- Hi hagué una precarització generalitzada de les condicions de treball.
- Els treballs essencials han patit una major pressió i desprotecció.
- Hi ha una agudització de tendències existents: augment de treballadores pobres i del treball informal.
- L'augment de la bretxa digital dificulta incrementar el risc d'exclusió social i laboral de les dones grans, amb pocs recursos i/o manca de competències digitals.
- La càrrega de treball de cura derivada dels períodes de confinament i de quarantena limiten la disponibilitat de les dones per treballar.
- Les dones migrades, sense papers i en situació socioeconòmica vulnerable han patit amb major duresa la crisi, entre d'altres.

- Les entitats d'acció social han hagut de compensar els dèficits de l'administració pública i reformular les seves línies d'acció per donar resposta a les necessitats de les dones i al context.

Finalment l'estudi constata que «és necessari remarcar que la crisi social, econòmica i sanitària no només ha impactat la vida i benestar de les dones usuàries. Les mateixes treballadores també han hagut de bregar amb la incertesa, la frustració i l'angoixa del futur. La seva feina ha resultat més exigent, s'han hagut d'adaptar a la disponibilitat de les dones i han hagut de donar resposta amb creativitat i enginy a les necessitats canviants de les dones, així com a la virtualització de les relacions i el treball».

L'estudi sencer el podeu trobar en [aquest enllaç](#).

Per qualsevol qüestió podeu contactar amb Carme Porta

comunicacio@surt.org 93 342 83 80 /689 36 54 15